

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Ławnicy: Krystyna Kusińska, Halina Mahunik

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2017 r. we W.

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Piekarni (...) Sp. z o.o. we W.

o wydanie świadectwa pracy, odszkodowanie

I. nakazuje stronie pozwanej Piekarni (...) Sp. z o.o. we W., aby wydała powodowi M. K. świadectwo pracy potwierdzające zatrudnienie powoda u strony pozwanej w okresie od dnia 01.08.2013r. do dnia 02.07.2015r., na stanowisku piekarza, z oznaczeniem, iż stosunek pracy został rozwiązany przez pracownika bez wypowiedzenia na podstawie art. 55§ 1¹ k.p.;

II. zasądza od strony pozwanej Piekarni (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz powoda M. K. kwotę 762 zł (siedemset sześćdziesiąt dwa złotych) tytułem odszkodowania;

III. nakazuje stronie pozwanej uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 69 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony na podstawie ustawy;

IV. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

UZASADNIENIE

Powód M. K. pozwem wniesionym w dniu 04.09.2015r. (data prezentaty), skierowanym wobec strony pozwanej – Piekarni (...) sp. z o.o. we W., domagał się nakazania stronie pozwanej wydania świadectwa pracy potwierdzającego okres jego zatrudnienia u pozwanej od dnia 01.08.2013r. do dnia 02.07.2015r. na stanowisku piekarza z oznaczeniem, iż stosunek pracy został rozwiązany przez pracownika bez wypowiedzenia na podstawie art. 55§ 1¹ k.p. oraz zasądzenia od strony pozwanej kwoty 762zł tytułem odszkodowania - na podstawie art. 55§ 1¹ k.p.

W uzasadnieniu żądania podał, że był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, od dnia 01.08.2013r. do dnia 31.07.2016r., na stanowisku piekarza. Podał, że po zakończeniu okresu korzystania z zasiłku chorobowego

a następnie świadczenia rehabilitacyjnego podjął próbę kontaktu z pracodawcą celem rozwiązania umowy o pracę i uzyskania świadectwa pracy jednak powyższe nie odniosło zamierzonego skutku. Jednocześnie zaznaczył, że pozwany nie wypłacił mu należnego wynagrodzenia za pracę, zasądzonego nakazem zapłaty z dnia 16.06.2014r.

Postanowieniem z dnia 03.12.2015r. tut. Sąd, na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie, z uwagi na braki w składzie organu reprezentującego spółkę uniemożliwiający jej działanie. (postanowienie, k. 20)

Postanowieniem z dnia 15.12.2016r. tut. Sąd podjął zawieszony postępowanie, wobec ustanowienia dla strony pozwanej - postanowieniem z dnia 13.10.2016r. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego – likwidatora, z prawem do jednoosobowej reprezentacji. (postanowienie, k. 49)

Na rozprawie w dniu 11.04.2017r. likwidator strony pozwanej uznał powództwo w zakresie żądania wydania świadectwa pracy i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana Piekarnia (...) sp. z o.o. we W., na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, prowadziła działalność gospodarczą m.in. w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek.

Postanowieniem z dnia 13.10.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego (sygn. akt WR VI Ns-Rej. KRS (...)) postanowił rozwiązać spółkę Piekarnia (...) sp. z o.o. we W. i zarządzić jej likwidację (punkt I) a jednocześnie ustanowił likwidatora dla strony pozwanej w osobie B. C. z prawem do jednoosobowej reprezentacji (punkt II).

Dowód: - odpis z KRS nr (...), w aktach sprawy

- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy

Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 13.10.2016r. w sprawie sygn. akt WR VI Ns-Rej. KRS

(...), k. 48

Powód M. K. był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 01.08.2013r. na czas określony od dnia 01.08.2013r. do dnia 31.07.2016r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku piekarza, za wynagrodzeniem w wysokości 1.600zł brutto miesięcznie.

Zgodnie z zawartą umową strony ustaliły, że wynagrodzenie za pracę płatne będzie w terminie do 10 – tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy wynagrodzenie.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 01.08.2013r., k. 3

- pismo ZUS z dnia 16.07.2015r., k. 6

- przesłuchanie powoda, k. 55-56 i 58

W okresie od dnia 09.02.2014r. do dnia 07.07.2014r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, a następnie w okresie od dnia 08.07.2014r. do dnia 02.07.2015r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Dowód: - pismo ZUS z dnia 16.07.2015r., k. 6

- przesłuchanie powoda, k. 55-56 i 58

Strona pozwana nie wypłaciła powodowi należnego mu wynagrodzenia za pracę za grudzień 2013 roku i styczeń 2014 roku.

W związku z powyższym powód, pismem z dnia 27.02.2014r., doręczonym stronie pozwanej w tym samym dniu, wezwał pozwaną do zapłaty należnego mu wynagrodzenia za pracę za grudzień 2013 roku i styczeń 2014 roku.

Wobec braku zapłaty pozwem z dnia 23.05.2014r. powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 8.750,14 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od 01.12.2013r. do 06.01.2014r., dodatku za pracę w porze nocnej za w/w

okres, wynagrodzenia za czas choroby za okres od 07.01.2014r. do 08.02.2014r., zasiłku chorobowego za okres od 09.02.2014r. do 23.05.2014r. i ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Nakazem zapłaty z dnia 16.06.2014r., w sprawie sygn. akt IV Np 187/14 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 8.750,14 zł wraz z należnymi odsetkami od poszczególnych kwot i terminów płatności.

Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się.

Strona pozwana nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia zasądzzonego na podstawie w/w nakazu zapłaty.

Dowód: - oświadczenie powoda z dnia 14.07.2015r., k. 4

- wezwanie do zapłaty z dnia 27.02.2014r., k. 5 w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV Np 187/14

- nakaz zapłaty z dnia 16.06.2014r., k. 5

- pozew i nakaz zapłaty z dnia 16.06.2014r. w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV Np 187/14

- akta sprawy tut. Sądu sygn. akt IV Np 187/14

- przesłuchanie powoda, k. 55-56 i 58

W tych okolicznościach pismem z dnia 14.07.2015r. powód rozwiązał łączący strony stosunek pracy, bez zachowania okresu wypowiedzenia, na podstawie art. 55 § 1¹ k.p., wskazując jako przyczynę niemożność skontaktowania z pracodawcą i brak wypłaty wynagrodzenia, zasądzzonego od strony pozwanej.

Dowód: - oświadczenie powoda z dnia 14.07.2015r., k. 4

- przesłuchanie powoda, k. 55-56 i 58

Strona pozwana nie wydała powodowi świadectwa pracy za okres zatrudnienia u pozwanej.

Dowód: - przesłuchanie powoda, k. 55-56 i 58

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się nakazania stronie pozwanej wydania świadectwa pracy potwierdzającego okres jego zatrudnienia u pozwanej od dnia 01.08.2013r. do dnia 02.07.2015r. oraz zasądzenia odszkodowania w związku z rozwiązaniem umowy o pracę, na podstawie art. 55 § 1¹ k.p.

Strona pozwana, reprezentowana przez likwidatora, nie kwestionując faktu zasadności żądania powoda wydania świadectwa pracy domagała się oddalenia powództwa w zakresie żądania zasądzenia odszkodowania w związku z rozwiązaniem przez powoda umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia przez pracodawcę podstawowych obowiązków wobec pracownika, zgodnie z art. 55 § 1¹ k.p.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach w tym zwłaszcza na odpisie z KRS nr (...) strony pozwanej, postanowieniu Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu

VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 13.10.2016r. w sprawie sygn. akt WR VI Ns-Rej. KRS (...), umowie o pracę z dnia 01.08.2013r. zawartej pomiędzy powodem a stroną pozwaną, piśmie ZUS z dnia 16.07.2015r., oświadczeniu powoda z dnia 14.07.2015r. w sprawie rozwiązania umowy o pracę a także na dokumentacji zawartej w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV Np 187/14 w tym na wezwaniu do zapłaty z dnia 27.02.2014r. oraz pozwie i nakazie zapłaty z dnia 16.06.2014r. bowiem żadna ze stron postępowania skutecznie nie podważyła ich prawdziwości i wiarygodności. Co istotniejsze likwidator strony pozwanej mimo zakreślonego mu, przy doręczaniu odpisu pozwu, terminu do złożenia wszelkich wniosków dowodowych, w wyznaczonym terminie nie złożył żadnych wniosków dowodowych. Nadto Sąd oparł się na dowodzie z przesłuchania stron postępowania, w tym zwłaszcza na dowodzie z przesłuchania powoda, którego zeznania były spójne i logiczne a przy tym korespondowały z treścią złożonych do akt sprawy dokumentów.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało przy tym zarówno fakt zatrudnienia powoda przez stronę pozwaną na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 01.08.2013r. do dnia 31.07.2016r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku piekarza, za wynagrodzeniem w wysokości 1.600zł brutto miesięcznie jak również fakt rozwiązania przez powoda umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, na podstawie art. 55 § 1¹ k.p., z powodu nie wypłacenia wynagrodzenia za pracę zasądzonego od strony pozwanej. W toku postępowania Sąd ustalił przy tym, iż strona pozwana nie wypłaciła powodowi należnego wynagrodzenia za pracę za grudzień 2013 roku

i styczeń 2014 roku w związku z czym powód pismem z dnia 27.02.2014r., doręczonym stronie pozwanej w tym samym dniu, wezwał pozwaną do zapłaty należnego wynagrodzenia za pracę za grudzień 2013 roku i styczeń 2014 roku a następnie pozwem z dnia 23.05.2014r. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 8.750,14 zł w tym m.in. tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od 01.12.2013r. do 06.01.2014r., dodatku za pracę w porze nocnej za w/w okres i wynagrodzenia za czas choroby za okres od 07.01.2014r. do 08.02.2014r. Co istotniejsze, jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych, nakazem zapłaty z dnia 16.06.2014r., w sprawie sygn. akt IV Np 187/14, który uprawomocnił się, Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 8.750,14 zł wraz

z należnymi odsetkami od poszczególnych kwot i terminów płatności. Tym samym nie budzi wątpliwości Sądu, iż strona pozwana nie dokonując wypłaty należnego powodowi wynagrodzenia za pracę, co do którego to obowiązku zapłaty przez pozwaną na rzecz powoda Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych orzekł nakazem zapłaty wydanym w dniu 16.06.2014r., w sposób ciężki naruszyła swoje podstawowe obowiązki wobec pracownika w zakresie powinności wypłaty należnego pracownikowi wynagrodzenia za pracę, co wynika wprost z treści art. 22 k.p. Co istotniejsze w toku niniejszego postępowania strona pozwana nie wykazała, aby doszło do zaspokojenia przez nią roszczeń powoda objętych w/w nakazem zapłaty.

Tym samym żądanie powoda zasądzenia odszkodowania, opartego na treści przepisu art. 55 § 1¹k.p. znajdowało pełne uzasadnienie w stanie faktycznym sprawy.

Zgodnie z przepisem art. 55 § 1¹ zd. I. k.p. pracownik może rozwiązać umowę o pracę w trybie określonym w § 1 (bez wypowiedzenia) także wtedy, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika. Z brzmienia przepisu art. 55 § 2 k.p. wynika dalej, że oświadczenie pracownika o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinno nastąpić na piśmie, z podaniem przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy jak również, że w takim przypadku odpowiednie zastosowanie znajduje przepis art. 52 § 2 k.p.

Pod pojęciem „ciężkiego naruszenia” należy rozumieć znaczny stopień winy sprawcy tego naruszenia. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 kwietnia 2000 r., I PKN 516/99, OSNAPiUS 2001, nr 16, poz. 516, chodzi tu o winę umyślną lub rażące niedbalstwo. Wina pracodawcy określana jest przy tym z uwzględnieniem jedynie czynników obiektywnych zaś podstawą rozwiązania przez pracownika umowy o pracę bez wypowiedzenia z tej przyczyny może być istotne naruszenie jego interesów majątkowych lub dóbr osobistych (np. naruszenie jego czci lub dobrego imienia). Przyjąć należy, iż niewątpliwie pracodawca, który nie wypłaca w terminie całości wynagrodzenia, ciężko narusza swój

obowiązek z winy umyślnej, choćby z przyczyn niezawinionych nie uzyskał środków finansowych na wynagrodzenia. (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2000 r., I PKN 516/99, OSNAPiUS 2001, nr 16, poz. 516)

Dla oceny stopnia ciężkości naruszenia obowiązku terminowego wypłacania wynagrodzenia należy mieć na uwadze nie tylko okres opóźnienia w wypłaceniu wynagrodzenia ale również sytuację pracownika ocenianą z punktu widzenia skutków nieterminowego wypłacenia wynagrodzenia za pracę dla niego i jego rodziny.

W przedmiotowej sprawie powód pismem z dnia 14.07.2015r. rozwiązał łączący strony stosunek pracy, bez zachowania okresu wypowiedzenia, na podstawie art. 55 § 1¹ k.p., wskazując jako przyczynę m.in. brak wypłaty wynagrodzenia zasądzonego od strony pozwanej, co niewątpliwie odnieść należy do należności zasądzonych od strony pozwanej na rzecz powoda nakazem zapłaty z dnia 16.06.2014r. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie zarzut nieterminowego wypłacania wynagrodzenia za pracę zasądzonego w/w nakazem zapłaty znajdował pełne potwierdzenie w stanie faktycznym sprawy. Powyższe zaś uzasadniało, w ocenie Sądu, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uznaniem, że dokonane, przez powoda, rozwiązanie umowy o pracę, bez zachowania okresu wypowiedzenia, było uzasadnione. Niewątpliwie bowiem pracodawca nie wypłacając powodowi w terminie wynagrodzenia za pracę w sposób ciężki naruszył swoje podstawowe obowiązki wobec powoda. Nie można bowiem tracić z pola widzenia faktu, że brak wypłaty wynagrodzenia stwarzał niewątpliwie dla powoda realne zagrożenie dla jego interesów, zważywszy na fakt, iż niewątpliwie wynagrodzenie za pracę stanowi źródło utrzymania pracownika. W tej sytuacji niewątpliwie zaś nawet jednodniowe opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia za kolejny okres uzasadniało przyjęcie, że pracodawca w sposób ciężki naruszył swoje podstawowe obowiązki wobec powoda.

Tym samym przyczynę rozwiązania umowy o pracę w zakresie naruszenia przez pracodawcę obowiązków w zakresie obowiązku terminowego wypłacenia wynagrodzenia za pracę uznać należało za rzeczywistą i uzasadniającą rozwiązanie przez powoda umowy

o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia i to niezależnie od tego czy powyższe spowodowane było sytuacją finansową pozwanego pracodawcy bowiem to pracodawca ponosi ryzyko gospodarcze prowadzenia danej działalności.

Ponieważ powód był zatrudniony u pozwanego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony należne mu odszkodowanie, zgodnie z art. 55 § 1¹ k.p., w brzmieniu obowiązującym na dzień rozwiązania umowy o pracę, odpowiadało wysokości wynagrodzenia powoda za okres 2 tygodni. Odszkodowanie to – przy uwzględnieniu okoliczności, iż wynagrodzenie jednomiesięczne powoda wynosiło, jak wynika z umowy

o pracę, 1.600zł brutto – wynosiło 800 zł.

Powód tytułem odszkodowania domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty niższej, tj. kwoty 762zł.

Uwzględniając powyższe za uzasadnione uznał Sąd żądanie zasądzenia odszkodowania w kwocie 762 zł na podstawie art. 55§ 1¹ k.p.

W tych okolicznościach na podstawie art. 55§ 1¹ k.p. Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

Za uzasadnione uznał również Sąd żądanie powoda wydania świadectwa pracy, którego to obowiązku strona pozwana, reprezentowana przez likwidatora, zresztą nawet nie kwestionowała. Sąd dał przy tym w całości, wobec nie złożenia przez pozwaną akt osobowych powoda, wiarę zeznaniom powoda w zakresie w jakim podał on, iż świadectwo pracy za okres zatrudnienia u pozwanego nie zostało mu wydane. Nadto na podstawie treści złożonej do akt sprawy umowy o pracę Sąd ustalił warunki zatrudnienia powoda, w tym datę rozpoczęcia pracy i stanowisko, na którym powód został zatrudniony u pozwanego. W zakresie sposobu rozwiązania umowy o pracę Sąd oparł się natomiast na treści oświadczenia powoda

z dnia 14.07.2015r. i przesłuchaniu powoda.

Zgodnie z art. 97 § 1 zd. I k.p. w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Powód, w treści żądania pozwu, którym to żądaniem Sąd

był związany, domagał się nakazania pozwanej wydania świadectwa pracy za okres od dnia 01.08.2013r. do dnia 02.07.2015r.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 97 § 1 zd. I k.p., Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku i nakazał stronie pozwanej, aby wydała powodowi świadectwo pracy potwierdzające zatrudnienie powoda u strony pozwanej w okresie od dnia 01.08.2013r. do dnia 02.07.2015r., na stanowisku piekarza, z oznaczeniem, iż stosunek pracy został rozwiązany przez pracownika bez wypowiedzenia na podstawie art. 55§ 1¹ k.p.

Jednocześnie mając na uwadze fakt, że powód jako pracownik, zgodnie z treścią art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594) zwolniony był od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, Sąd na podstawie art. 113 powołanej ustawy i art. 98 k.p.c., kosztami sądowymi obciążył stronę pozwaną uwzględniając w tym zakresie fakt, że powództwo uwzględnione zostało w całości, co uzasadniało obciążeniem całością kosztów postępowania pozwaną jak również okoliczność, że wysokość opłaty sądowej wynosiła 69 zł (30 zł żądanie wydania świadectwa pracy i 39 zł żądanie zasądzenia odszkodowania); punkt III wyroku.

Orzeczenie zawarte w pkt IV wyroku Sąd oparł na treści dyspozycji art. 477² § 1 k.p.c. uwzględniając fakt, że wysokość należnego powodowi jednomiesięcznego wynagrodzenia wynosiła 1.600 zł, zaś zasądzona kwota odszkodowania nie przekraczała w/w kwoty wynagrodzenia.